

for Cantonnementsfod. — Det næste Indstillingspunkt angaaer 10,000 Rb., der ere anvendte til Opretholdelsen af 3die og 4de Divisionsintendanturer efter den 31te Marts 1865. Som de ærede Herrer ville erindre, var den Krigsministeren givne extraordinaire Bevilling af 9,900,000 Rb. indskrænket til at gjælde indtil den 31te Marts 1865; Bevillingen kunde benyttes paa samtlige Krigsministeriets Conti, naar det blot gjaldt om Udgifter, der skulde gjøres i Anledning af Krigsforholdene, men den ophørte, som sagt, at gjælde fra 31te Marts 1865. Fra dette Tidspunkt bortfaldt altsaa enhver Berettigelse til at benytte den extraordinaire Bevilling. De to omtalte Intendanturer ere imidlertid nu holdte paa Fode ved Hjælp af den for at afflutte de Forretninger, som af dem vare paabegyndte i Sjælland. I Begyndelsen af Marts Maaned 1865 forespurgte man nemlig om, hvorvidt disse Intendanturer nu havde affluttet deres Forretninger, men dette var saa langt fra at være Tilfældet, at der endnu henstod omtrent 700 Taxationsforretninger og en betydelig Deel andre Forretninger, og de tvende Intendanturer holdtes derfor vedblivende paa Cantonnementsfod med en Udgift for Statskassen af 10,000 Rb. Naar Forretningerne først vare opstaaede, er det jo en Selvfølge, at de Intendanturer, som havde paabegyndt dem, ogsaa maatte beholdes for at afflutte dem, og Udvalget har derfor indstillet denne Udgift til at passere, et Udtryk, der ifølge Praxis — efter hvad der vil være i Thingets Erindring — ikke indeholder nogen ligesvem Misbilligelse, hvad der ikke godt kan gives paa dette Punkt, idet der vel neppe var nogen anden Udvei til at faae de paagjældende Forretninger affluttede end ved at holde det extraordinaire Personale sammen. — Det næste Indstillingspunkt angaaer 10,000 Rb., der ere anvendte til at opretholde den nedlagte Corpsintendantur som Localintendantur for 2det Generalcommandodistrict fra 1ste December 1864 til 31te August 1865. Om denne Post indstiller Udvalget, at den „faaer at passere“. Da den active Armees Corpsintendantur blev hævet i November 1864, blev den dog tilbage som en særlig Intendantur for 2det Generalcommandodistrict, som det udtales i Krigs-

ministeriets Ordre: „for at lette Ordningen af de Forhold, der kunde opstaae for Afdelingerne paa de nye Garnisonssteder“. Den blev holdt ilive til 31te August 1865 og forblev hele Tiden paa Cantonnementsfod; den medførte saaledes, som sagt, en Udgift af 10,000 Rb., hvoraf i alt Fald den Deel, der falder efter 31te Marts 1865, i Henhold til hvad jeg nylig hittede, var ulovmedholdelig. Det kan muligt interessere de Herrer at blive bekendte med den Udtalelse om denne Intendanturs Forretninger fra Krigsministeriets Side, som findes aftrykt i Statsrevisionens Betænkning. Den er meget kort; der siges deri: „Den active Armees Corpsintendantur vil ligeledes fra Udgangen af denne Maaned — det er November Maaned 1864 — som saadan have snarest muligt at tilendebringe de Forretninger, der hidrøre fra dens hidtidige Virkefæds, men vil derhos fra 1ste December, navnlig til Retelse for Ordningen af de Forhold, som for Afdelingerne i 2det Generalcommandodistrict opstaae paa de nye Garnisonssteder, indtil videre have at forblive i Function som Intendantur under bemeldte Generalcommando, og ville som Følge heraf alle Afdelinger p. p. i Generalcommandodistrictet have at henvende sig til denne Intendantur paa samme Maade som hidtil til Divisionsintendanturerne, dog ikke med Pengerequisitioner, hvilke fremtidigt blive at rette til Armeens Intendantur.“ For Sjællands Vedkommende var der altsaa først Armeens Intendantur i Krigsministeriet, saa denne særlige locale Intendantur og dernæst de to Divisionsintendanturer, foruden at enhver enkelt Afdeling havde sin Intendantur. Man skulde altsaa troe, at de maatte kunne faae Forretningerne affluttede, men ikke bestomindre have dog mange af de Klager og Indvendinger, der ere reiste mod de afslagne Regnskaber, væsentligt deres Grund i, at Intendanturerne ikke have været istand til tilfulde at præstere, hvad der af dem burde kunne præstere. Udvalget har indstillet Udgiften under dette Indstillingspunkt til „faaer at passere“, idet det selvsølgelig har seet hen til, at Krigsministeriet da befandt sig under særdeles extraordinaire Forhold, og at det muligt for at hjælpe Divisionsintendanturen kunde være nød-